

Nits de cinema al Museu

Molí d'en Fraret. Montuïri

Carrer Emili Pou, s/n

ENTRADA GRATUÏTA

Organitzen:

MUSEU de Son
ARQUEOLÒGIC Fornés

39 ESCALONS
CINEMA CLUB

Col·labora:

Ajuntament de Montuïri

Divendres 25 de juny, 22 h

Je chanterai pour toi

Jacques Sarasin

"Je chanterai pour toi".
Mali-França, 2002. 76 min.

En els anys 60, Boubacar Traoré "KarKar", despertava Mali amb les seves cançons sobre la independència que la radio nacional retransmetia de bon dematí. Als vespres, la joventut ballava els seus ritmes de moda. Anys després, la tragèdia que suposa la mort de la seva estimada esposa Pierrette, l'aboca dins un forat negre que l'obliga a exiliar-se a França. "Je chanterai pour toi" documenta la tornada de KarKar al seu país, on empen un viatge a la recerca dels seus orígens i amics. Les seves cançons, com les pàgines arrabassades d'una llibreta de viatge, traspassen la intimitat dels llocs que marcaren la seva vida per a esdevenir un cant a la seva cultura i a la seva gent, a la seva forma de viure i d'expressar-se.

Divendres 9 de juliol, 22 h

La canción del camino

Satyajit Ray

"Pather Panchali".
Índia, 1955. 115 min.

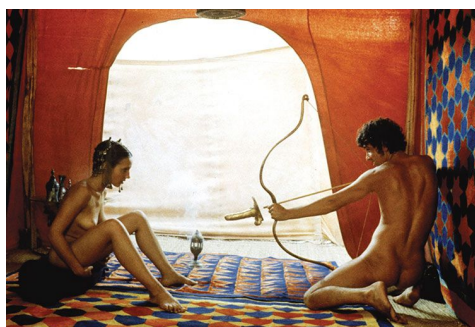
Aquesta és la història d'una família humil d'un llogaret de Bengala a principis del segle XX. Sarbajaya, la mare, treballa durament per a alimentar a la família. Harihar, el pare, es un brahmin il·lús que es mig guanya la vida venent pregàries. La vella tia Indir, tan pareguda a una sarment seca, suporta el mal humor d'una mare esgotada. I Durga, la nina, adora aquella pobre vella convertida en destorb. Enmitg de tot plegat naixerà el petit Apu, rebut amb alegria per tota la família. Amb aquesta màgica pel·lícula, Ray va encetar la seva filmografia després d'esquivar un rosari de dificultats que feren perillar el rodatge, aportant a l'humanitat una obra on cada fotograma es una font de lirisme que sembla una llavor meravellosa dins l'ànima de qui la gaudeix. Música de Ravi Shankar.

Divendres 23 de juliol, 22 h

La flor de las 1001 noches

Pier Paolo Pasolini

"Il fiore delle 1001 notte".
Itàlia, 1974. 125 min.

Després de la lluita entre la llum i la foscor de "Els contes de Canterbury", Pasolini tornà a la lluminositat de "El decamerón" desplegant tot un seguit d'històries inspirades en contes eròtics de l'Orient Mitjà. Lluny dels tòpics de les pel·lícules nord-americanes sobre Ali Baba o Simbad i dels llocs comuns que els mitjans de comunicació ens fan arribar contínuament sobre les arrels fonamentalismes de la cultura islàmica, Pasolini exalta un món arcaic anterior al pecat, un passat quasi màgic ple de sensualitat i serenitat filmat entre lemen, Etiòpia, Pèrsia, Índia i Nepal on la innocència es un cant al cos i les relacions humanes son encara reals enfront els artificis de la societat de consum.

Divendres 6 d'agost, 22 h

Cuentos de la luna pálida de agosto

Kenji Mizoguchi

"Ugetsu monogatari". Japó, 1953. 94 min.

Finals del segle XVI. Mentre Japó es dessagna una vegada més en una de les seves contínues guerres civils, en una petita aldea al nord del llac Biwa, Genjurô somnia amb la riquesa mentre el seu cunyat, Tobei, amb la glòria militar. Un dia, al mercat, Genjurô coneix a una bella i enigmàtica dona, Wakasa, amb la qual viurà una apassionada història d'amor, sense saber que, en realitat, es un fantasma que l'utilitza per alliberar-se de la seva maledicció. La nocturnitat, la difusa frontera entre realitat i somni, l'atmosfera espectral que, a diferencia de les pel·lícules anglosaxones, no representa una amenaça sinó un elegant encreuament de camins entre el mon dels vius i els dels morts, fan d'aquesta extraordinària pel·lícula una experiència única difícil d'oblidar.

Divendres 20 d'agost, 22 h

¿Dónde está la casa de mi amigo?

Abbas Kiarostami

"Khane-ye doost kodjast?". Iran, 1987. 81 min.

A l'escola de Koker, al nord de Iran, Mohamed no ha fet els deures i el professor l'amenaça amb l'expulsió si repeteix la mateixa falta. El mateix capvespre, Ahmed, el seu company de pupitre, agafa sense voler el quadern de Mohamed i no se'n adona de l'equivocació fins arribar a casa. Ben decidit a tornar el quadern per a que Mohamed pugui fer els deures, Ahmed fugirà de ca seva per intentar trobar la casa del seu amic. Una paràbola en forma de petit poema cinematogràfic sobre la solidaritat i la necessitat d'obviar el que creiem injust que pot fer avergonyir a més d'un adult autoritari i que va obrir les portes de occident a un dels cineastes tal vegada més influents dels noranta; Abbas Kiarostami.

Divendres 3 de setembre, 22 h

Angano, Angano

Marie-Clémence i Cesar Paes

"Angano, Angano".
Madagascar, 1989. 65 min.

A Madagascar, país de tradició oral, la història dels mites populars es conta i transmet en forma de poesia. La pel·lícula dóna la paraula als habitants de l'illa africana, que reciten llegendes ancestrals de quan la terra i el cel es barallaren per l'home. Imatges de la vida quotidiana, costums i festes il·lustren la narració. La intimitat aconseguida entre els realitzadors i els contadors d'històries ens obre les portes, de bat a bat i sense reserves, a l'univers malgatxe: frondosa barreja de cultures enriquida durant segles amb ingredients asiàtics, africans, àrabs o europeus provinents dels múltiples pobles que han passat per l'illa al llarg de les diverses èpoques de la seva existència. Un viatge entre allò real i allò imaginari dels realitzadors de "Saudade do futuro".